

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija poslanca Nabergoja in tovarišev

do ekscelece, gospoda ministra za uk in bogočastje.

Uvažuje, da je dne 20. maja 1883. 1429 slovenskih, v Tržaškem mestu bivajočih očetov po načelniku političnega društva „Edinost“ v Trstu pri tamošnjem mestnem zboru prosilo za ustanovitev ljudskih šol s slovenskim učnim jezikom;

uvažuje, da je mestni zbor, kakor kaže dopis z dne 15. decembra 1884. št. 33050/VI. preko te prošnje prešel na dnevni red;

uvažuje, da je c. kr. namestništvo v Trstu kot deželno šolsko oblastvo prizval načelnika rečenega političnega društva z dne 6. januarja 1885. proti mestnega zbora dotičnemu sklepu z odlokom z dne 5. julija 1887. št. 7770/VII. odbilo;

uvažuje, da je isti društveni načelnik proti temu odloku c. kr. namestništva dne 6. avgusta 1887. pri visokem c. kr. ministerstvu za uk in bogočastje uložil priziv, a doslej rešitve še ne dobil;

uvažuje, nadalje § 19. državnih osnovnih zakonov, po katerem je tudi narodu slovenskemu raba jezika njegovega v šoli zajamčena in gledé na to, da je ta narod v Trstu zastopan, ker se najjasneje kaže v prošnji začetkoma omenjeni, imajoči 1429 podpisov slovenskih otcov;

uvažuje § 62. državnega zakona o ljudskih šolah, po katerem ima mestni zbor Tržaški dolžnost, skrbeti za ustanovitev potrebnih ljudskih šol in z ozirom istega zakona na § 11., ki določa število učnih sil, katere treba pri gotovem številu otrok namestiti;

uvažuje § 6. državnega zakona o ljudskih šolah, po katerem c. kr. namestništvo v Trstu kot deželno šolsko oblastvo za Trst v mejah, po zakonih določenih, odločuje o poučnem jeziku in o poučevanju v drugem deželnem jeziku;

uvažuje, da je c. kr. šolsko oblastvo za Istro, kateremu je na čelu ista osoba, kakor deželnemu šolskemu oblastvu Tržaškemu, celó v krajih, kjer je prebivalstvo večinoma, ali pa tudi izključno hrvatsko, napravilo italijan-ke šole ali pa paralelke;

uvažuje naposled, da bi c. kr. šolska oblastva nasproti vsem narodom v državi imela nepristranski ravnanje, stavijo podpisani na eksceleco, gospoda ministra za uk in bogočastje vprašanje:

1. Zakaj ministerstvo za uk in bogočastje dosedaj ni rešilo priziva načelnika političnega društva „Edinost“ v Trstu z dne 6. avgusta 1887. proti odloku c. kr. namestništva v Trstu z dne 5. julija 1887. št. 7770/VII. tikajočega se ustanovitve slovenskih šol v Trstu?

2. Hoče li isto c. kr. namestništvo v Trstu, kot deželnemu šolskemu oblastvu oziroma mestnemu zboru Tržaškemu dati nalog, da se ustanove slovenske ljudske šole v Trstu in tako ustreže pravici in zakonom, kakor tudi željam in prošnji slovenskih roditeljev v Trstu?

Na Dunaji 29. aprila 1888.

Dr. Vitez, Klun, Hren, Borčič, dr. Poklukar, Mazovčič, Vojnovič, Bulić, dr. Rapp, Šupuk, dr. Bulat, Kathrein, Nabergoj, Pfeifer, dr. Ferjančič, Giovanelli, Vošnjak, Weisssteiner, Šuklje, Sternbach, Styrcea, dr. Zotta, Lupul, dr. Tonkli

Kdo ima skrbeti, da dobi slov. ljudstvo iztise vseh še veljavnih zakonov tudi v slovenskem jeziku.

Ko je urednik „Slov. Pravnika“ g. dr. Alfonz Mosche v 12. števil. 1. 1883 „urbi et orbi“ naznanjeval, da bode „Pravnik“ začasno prenehal in da preide list v druge roke; je v tretji točki bodočega programa „Slovenski Pravniki“ nakladal dolžnost, delati na to, da se izdajo vsi ali pa vsaj poglavitni zakoni v slovenskem jeziku; kajti dandanes nemamo nobene druge izdaje (?), kakor one v državnem zakoniku. „Slov. Pravnik“ je zagledal zopet beli — dan, in sicer pod ravno istim urednikom; in kakor kaže prva številka 1. 1888 na podlagi poprejšnjega programa, — katerega tretja točka nam podaja povod, govoriti o tem, kako bi bilo možno, preskrbeti slovenskemu ljudstvu potrebne izdaje v naši državi veljavnih zakonov tudi v njemu izključljivo službečem, to je v slovenskem jeziku.

Da se zakoni in njim enakovredne navedbe

(ukazi) spolnujejo, treba, da so zakonitim potom razglašeni, in da je vednost njihove vsebine vsakomur, komu gre za njo brigati se, pristopna.

Prerano umrli dr. Radoslav Razlag je v 1. in 2. števil. „Slov. Pravnika“ 1. 1870 našteval vse postave in naredbe dane o tem, kako se imajo zakoni in ukazi razglaševati, in razvideti je iz te razprave, da v to svrbo služijo 1. drž. zakoniki in 2. deželni zakoniki — izdajajoči po presvetlem cesarji odobrene postave in važnejše ministerske naredbe v posamičnih listih, izhajajočih od leta 1869 sem za naše pokrajine v nemškem izvirniku in v slovenskem prevodu,

Čestokrat se pa slišijo pritožbe (glej „Slov. Pravnik“ de 1882 pag. 366) — da posamičnih listov ali izvodov v slovenskem jeziku objavljenih zakonov niti pri knjigotržcih, niti v c. kr. dvorni in državni tiskarni v Beči dobiti ni. Posebno velja to o starejših, vendar še sedaj veljavnih zakonih, na pr. obnem kazenskem zakonu z dne 27. maja 1852; o meničnem zakonu z dne 25. januv. 1850 itd. itd.

Probujeno ljudstvo, kateremu treba pouka o marsikateri stroki pravnega značaja; posojilnice, ki se imajo mnogo baviti z meničnim in kupčijskim zakonom; in sodniki, poslušni napotilu pravosodnega ministerstva naredbe z dne 18. aprila 1882, št. 20513 l. 1881, kojim je naloga, poslovati z ljudstvom le slov. jezika veččim, vseskozi le slovenski; oziroma (vidi § 268 kazenskopravnega reda z dne 25. maja 1873 drž. zak. št. 119) ob priliki označila kaz. rzsodbe čitati tudi uporabljena postavna določila — so primorani, da zalostujo označenim potrebam, oziroma dolžnostim, pomagati si kakor moč; kajti odgovor na stavljeno zahtevo po izdaji ali prodaji državnih zakonov v slovenskem jeziku se glasi vsekdar: Non possumus; nemamo jih, ali nemamo jih več na razpolaganje!

Naša misel pa je, da dolžnost, poskrbeti za to, da se razglašeni zakoni bodi si v posamičnih listih, bodi si v posebnih izvodih, — proti primerni plači dobivajo kadarkoli jih kdo potrebuje, — ima v prvi vrsti le državna uprava; in da je misel postavno utrjena, za to so nam porok — vsebine, to je beseda in namen dotičnih postav samih.

LISTEK.

Dvoboj.

Iz zapisnikov prijateljskih.

(Češki spisal Svatopluk Čech; posl. Vinko.)

(Dalje.)

O Jakob, biser vseh slug, ti jedini si me krepil s svojim dvigajočim vzgledom. Tudi ti si se na stara leta — nesrečno zaljubil: nevredni predmet tvoje ljubezni bila je sveža kuhinjska vila z zavijanimi rokavi in koketnim predpasnikom, koje ustnice so bile malinam toli podobne, da jih je mladi kubar pri pokušnji često zamenjal s temi. S kakim ju naštvom trpel si muke ranjenega srca! Kot podoba tihe resignacije stojiš mi še danes pred očmi v svoji pepelasti livreji s srebrnimi gombi in rudečimi obšivi, s svojim dolgim pepelastim obličjem, katerega nepremagljive črte so v kljub globoki žalosti kazale dostojen mir, spodoben tvoji službi. Tudi v sovratvu do Arturja ujemal si se z mano. Imenoval te je bil nekoč pepelnično sredo — in tako zaupljivost ti nikdar ne odpustiš!

Ko sem nekaj po obedu v svoji sobi glavo, napolneno z mračnimi mislimi, upiral v dlani, potr-

kal je nekdo lahko na vrata in predno sem mogel reči „svobodno!“ ustopil je Artur in ošabno stopivši pred mé ogovoril me je z nekakim mrzlim izrazom: „Gospod, vi ljubite Vando?“

V nemem začudenju uprl sem vanj oči.

„Ni mi treba odgovarjati,“ nadaljeval je, „svojih čutov ne znate skrivati pred drugimi, tem menj še pred mano. Imam tudi neovrgljivih dokazov, da tudi vi Vandi niste zoperni. Pri vaših razgledih in pri liberalnih nazorih baronovih razdalja stanu vaši ljubezni ne dela neodstranljivih zaprek. Lahko torej umejete, da ste mi jako nevaren tekmeč.“

Odločna izreka Arturjeva o Vandini ljubezni do mene naudala me je po bliskovo z neizrekljivim razkošjem. Ton, v katerem je to izrekel, bil je zame tako prepričevalen, da se je pred njim kakor pred žarečim solncem naglo razpršil ves mrak v moji duši. Skočil sem s sedeža ter uprl v govorečega pogled, iskreč se radostnega čakanja.

Artur hladno migne z roko. „Sedite, prosim,“ dejal je ironično. „Ni nam treba gledaliških efektov. Rešiva to zadevo prav mirno in na kratko, kakor se spodobi pametnim ljudem. Hočete li samo kres — dobro! Ako vam je sablja simpatičnejša, pa sem vam ž njo na službo. Pripravljenega imam nekaj posebnega, novega...“

Uganil sem, za kaj gre. „Gospod,“ segel sem Arturju pikro v besedo, „jaz imam dvoboj za nemunst, ki je že v romanu smešna.“

„Ako vam je smešno pasti v dvoboju,“ pravi Artur porogljivo, „postrežem vam s tragično smrtjo. Ubijem vas, če treba pri ti priči, naj tudi sam izgubim drago mi življenje. Kaj mi je ležeče na njem? Vando ljubim takó goreče, da nima život brez nje zame nobene cene.“

„Ne domišljajte si, da jo ljubite bolj nego li jaz, ugovarjam mu jaz ognjivo.“

„Tem lepše“, odgovori on. „Menim, da sva se sedaj po večem zjedini. Sicer pa imam pripravljen povsem nov, izviren način dvoboja, način tako priležen in poln posebne očarljivosti, da vas s temi lastnostmi gotovo pridobi zase.“

S temi besedami izvleče iz naprsnega žepa usnjeni tok za smodke. Z njegove stranice zarežala se mi je majhna mrtvaška glava, umetno izrezana iz slonove kosti.

„Poglejte ti dve fini smodki!“ nadaljeval je on. „Kakor vidite, sta si čisto jednaki. Toda v jedni izmed njih — sam ne vem, v kateri — skrita je kruta smrt. Bujna priroda tropiška, ki v človeških prsih vzgaja, čudne, pošastne strasti, uležila je pa tudi v nedrije svojim bojnokrasnih, ognjvo

O državnem zakoniku, hkratu vladnem listu govori v novejši dobi, to je: od leta 1848 sem, najpoprej ces. patent z dne 4. marca 1849, kateri je proglašen s sledečim od vseh tačasnih ministrov kontrasignovanim, jako pomenljivim uvodom (drž. zak. 1849 dop. zv. št. 1):

„Veliko delo, katero ministerstvo Njegovega veličastva v soglasji z narodi dovršiti ima, je osnovevanje nove zveze, katera na temelji jednake pravice in svobodnega razvitka vseh narodnostij — vse dežele in narode države zjediniti in daljši obstoj Avstrije v državni jedinstvi obvarovati ima.

S temi besedami je celo od Njegovega veličastva postavljeno ministerstvo v svojem programu od 27. novembra 1848 jedno izmed glavnih pravil svoje politike izreklo“. — In dalje

„V soglasji s temi pravili je Njegovo veličastvo po tukaj sledečem patentu sklenilo, da počenči od dobe, ki se bode pozneje določila, se ima izdavat občni zakonik v vseh v Njegovi državi navadnih jezikih; in je račilo podpisanim ministroma notranjih stvari in pravosodstva naročiti, da se ukaz izvrši“.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. maja.

Budgetna debata v državnem zboru se kaj počasi nadaljuje. Zlasti levica celo stvar zavlačuje z dolgimi govori, v katerih pa navadno nič novega ne pove. Vedno se ponavljajo iste pritožbe, da vlada in njeni organi zatirajo Nemce, vedno iste fraze, pa prav nobene nove ideje. Zborovanje bode trajalo pač še precej časa v maju, morda še celo v juniju.

Povedali smo že, da je novi metropolit v Mostaru Srb in da to je jako razveselilo Hercegovce. Ta stvar je po tem pomenljivejša, ker od 1786 leta ni bil noben Srb metropolit v Mostaru. Pod turško vlado nastavljaljo se le tujci, Grki, ki so potem grdo odirali narod.

Vnanje države.

Novo srbsko ministerstvo je bolj poslovno ministerstvo in ima baje le nalogo pripraviti pot Garašaninu. Skupščine sedaj ni razpustilo, ker ve, da bi nastali neredi, ko bi bile kmalu volitve. S časom se pa znajo duhovi malo pomeči. Lahke naloge pa Kristić nikakor imel ne bode. Brez velicega pritiska vlada pri volitvah večine ne bode dobila. Če bode pa pritiskala, se je pa bati resne ustaje.

Prva razlišanja pri v pravdi Popova bila so zanj ugodna, neugodna pa za bolgarsko vlado, katera je, kakor se kaže, to pravdo sprožila le zategadelj, da uniči Popova. Nek žid, ki je baje v preiskavi priznal, da je dal mnogo denarja Popovu, da je sinove njegove opustil vojaščine, je pri glavni obravnavi to oporekal. Sodišče ga je ukazalo takoj zapreti. Da pa bodejo zatoženci obsojeni je gotovo, ker so vsi sodniki pristaši vlade.

Nemški listi trdijo, da bode Rusija drugo leto storila kak odločen korak. Dosedaj se pa še ni odločila ruska vlada, kako bode zasukala politiko svojo. Mnogo je tudi zavisno od tega, kako se razmere v Franciji razvijo.

Ker grški konzul v Monastiru vedno šunta, in hujška narod, je turška vlada že večkrat izrekla željo, da bi ga odpoklicali, grška vlada se pa zato dosti ne zmeni, temveč še preti, da bode zopet sprožila vprašanje o regulovanju meje.

barvenih cvetov izborne pripomočke, da jih upokoji. V jedni teh smodk skriva se pogubljiv želišni strup, doslej v Evropi še popolnem neznan. Jeden izmed naju sesal bode z dišečim dimom v sebe smrt. Morebiti umre že noč, morebiti jutri, ako je trdne natore morebiti še le pojutrajnem. Nikdo ne bode vedel, kaj je bil vzrok njegove smrti. Zdravnik bode morda zmajal z glavó, a latinskega imena bolezni ne bode vedel. Ostali tekmeč postal bode srečen na strani krasne Vande, kajti v stanovitost žensko že davno več ne verujem. Ni li ta dvoboj pripraven! Izberite si torej, gospod — bodi življenje, bodi si smrt!“

Za hip imel sem na jeziku opombo, da ne kadim; a v očigled grozni važnosti tega trenutka spoznal sem, da je preneznatna. Pogledal sem Arturja, grozna ozbiljnost javljala se je na njegovem obrazu. S skoro demonskim izrazom upiral je vame izpod čela oči. Pogledal sem usodepolni smodki — groza me je obšla.

„Naj bo!“ odločil sem se po mučnem premišljevanji. Naj genij ljubezni vodi mojo roko. Ta blazni človek zmožen je vsakega zločina. Saj drugače bi roko Vandino težko dobil — a kaj mi je življenje brez nje!

(Dalje prih.)

Bivši francoski vojni minister Boulanger na vse načine vije, da bi dobil najvišjo državno oblast v roko. Sklicuje bankete in k njim vabi republikane in bonapartiste. Sprva je hotel, da bi se predstevstvu republike dala večja oblast, sedaj pa baš nasprotno postopa. Propoveduje, da treba odpraviti predsedstvo. S tem hoče republikane preslepiti, da ne hrepeni po diktaturi, misli si pa, čepridem v direktorstvo, ki bi po odpravi predsedništva dobilo oblast v roke, si bodem že pozneje znal pomagati dalje.

Italijanska zbornica je odobrila trgovsko pogodbo s Španjko, ko jo poprej Crispi v dolgem in naidušenem govoru priporočal potrebo dobrih odnosov med Italijo in Španijo. Iz Crispijevega govora se je videlo, da v prsih italijanskega demokratičnega državnika še vedno klije želja, da bi se kdaj sklenila latinska zveza, če tudi se njegovo delovanje vselej s temi nazori ne ujema. Toliko je pa gotovo, ko bi razmere v Franciji stalneje postale, bi se kmalu Italija odločila od srednje-evropske alijance in se pridružila latinskim državam. To bi pa bil konec nemške hegemonije v Evropi.

Nov nemški cesar hotel je Bismarku baje podeliti naslov vojvode, njegovim sinovim pa naslov princev. Bismarck je pa to ponudbo odklonil, ker mu gmotna sredstva ne dopuščajo, da bi vsprejel tak naslov. Na to je pa cesar imenoval njegovega sina državnim ministrom.

Dopisi.

Iz Lukovice 28. aprila. Kakor smo že poročali, imenoval je občinski odbor v Lukovici vladiko Strossmayer-ja povodom njegove zlate maše častnim občanom. Te dni je došlo županstvu sledeče znamenito pismo od slavljenega biskupa, jasna priča njegovega plemenitega, domoljubnega in ponižnega srca.

Pismo slove:

Slavnomu zastupstvu občine Lukovica!

Koje me je prigodom zlatne moje mise častnim občanom svoje občine imenovati i liepu mi diplomu vrhu toga priposlati izvoljelo, izporočujem ovšem najtopliju svoju hvalu i prosim dragoga Boga, da slavno občinu Lukovica blagoslovi i sve častite občane svakim dobrom obilno nadari. — Meni je ovom prigodom osobita čast od drage naše braće Slovenaca učinjena, i ja dokle god sam živ na ta ljubav i na tu čast zaboraviti neću. Ja ću dragu Slovenku braću do groba u svom srcu nositi i moliti dragoga Boga, da osobitu svoju milost izlije nad krasnom Slovenijom i divni onaj puk sačuva u dosadanjoj njegovoj pobožnosti, krjeposti, čistoci, radnosti, odanosti premi Bogu, kralju i domovini, kako bi se što prije do onoga ugleda i visine uzpeo, sa koje bi ne samo nama braći svojoj, nego i protivnikom svojim, uzorom služiti mogao, kako to — hvala Bogu već u mnogom obziru i služi.

Ja kadgodj dođem u Sloveniju, divim se napredku naše braće Slovenaca i u duši svojoj klanjam se njihovoj čestitosti. — Pa mene je dakle osobita čast biti občanom tolikih občanom tolikih občina slovenskih, pak i občine Lukavca.

S toga još jednom: liepa hvala i Bog blagoslovio!

Sa bratskom ljubavu.

U Djakovu dne 30 ožujka 1888

Strossmayer I. r.
Biskup.

Matica Slovenska.

LXXX. odborova seja dne 25. aprila 1888.

Navzočnih 19 odbornikov (od vnanjih L. Svetec); predseduje prof. Josip Marn.

Zapisnika LXXIX. odborove seja in XXIII. rednega velicega zbora ki so ja pregledali in potrdili predsednik in overovatelja Kržič in Raič, se odobrita brez ugovora.

Predsednik pozdravi stare, vnovič izvoljene odbornike in novega odbornika prof. Bartla, izražujoč nado, da bode vsi krepko ter složno mnogo let delovali v prosep Matici. Naznanja z obžalovanjem, da se je dolgoletni blagajnik, J. Vilhar, odpovedal svojemu poslu vsled preobilo družih svojih opravil in da bode odboru za to težavno službo poiskati danes družega blagajnika. Nasvetuje, da se dose danjemu korektorju ustreže, kolikor mogoče, in na posebno prošnjo naj se vezanje društvenih knjig razdeli med dva obrtnika, kar bode kakor pri tiskarnah društvu le na korist, kateremu nasvetu odborniki soglasno pritrdijo.

Nato prevzame starosta gosp. dr. Zupanec predsedništvo, da se izvršijo nove volitve. Odbornik prof. Raič predlaga, naj se z ozirom na dosedanjo

spretno in uspešno voditev stari predsednik zopet izvoli z vsklikom, kar odbor stori. Profesor Josip Marn, dasi bi rad prepustil vodstvo mlajšim in boljšim močem, vzlasti o kakih vnanjih svečanostih, ogovori pričujoče gospode odbornike n. pr.: Hvala vam za skazano zaupanje; hvaležnost je pa najboljša prošnja, da podpirajte me v prihodnje. Pravo rodoljubje naj nas naudaja; pa nam pretežke ne bodo žrtve v času in raznih delih za narod in domovino. Veseli me, da smo dospeli dotlej, da domači listi ne pišejo o Matici nečastno; potruditi se nam bode, da tudi pri tujih pridobimo si dostojno priznanje. Tako n. p. nehvalno poroča nekdo o Matici v „Izvestjih blagotvornega občestva“ ruskega, da je l. 1886 izdala dve knjigi — Letopis in Povest Kraševskega — malo za 2 gld., da nima še 2000 udov, zakaj ne izda „Naučnega Slovarja“, zakaj ne nadaljuje „Slovanstva“? itd. Poročilo ni istinito; Matica je izdala za isto leto še tretjo knjigo: „Meščanje ljubljanski“. — Treba bode, da se osnuje odsek na prosep Matici, kar se je že omenjalo v obnem zboru. Da štiri knjige letos izdamo, utegne že nekaj pripomoči. Nekoliko se jih pridobi o XXVletnici, katera naj bi se po moji misli obhajala o poletenskem času, o šolskih počitnicah, da se bodo mogli udeležiti tudi vnanji odborniki in društveniki. Ker v naši pisavi vlada še velika razlika, prosim, da gospodje književnega odseka ostanete na zadnje nekoliko še tukaj da se pomenimo o nekaterih oblikah, da se vsaj v Maticinih knjigah ne bo kazala prevelika nedoslednost itd. (Po dovršenem glavnem posvetovanji ostanejo odborniki skoro večidel skupaj in vname se živahno razgovarjanje o nekaterih razlikah književnega jezika slovenskega. Naposled poprosi predsednik načelnika književnega odseka, naj se uredniki Maticinih knjig zjedinijo v bolj bistvenih rečeh, kajti železne doslednosti v živem jeziku nikdo zahtevati in — ko bi jo tudi zahteval, doseči ne more.)

Sedaj pa prosim, da volimo tudi z vsklikom oba predsednikova namestnika, kar se z odobravanjem zgodi. — O blagajniku je moja misel ta: Nehvaležnost bi bila, ko bi tako častno izvoljenega po tolikoletnem službovanji pustili iz odborništva. Pošlje naj se mu pohvalno pismo s prošnjo, da nam ostane še na pomoč; blagajnico naj prevzame g. Robič, pregledovanje društvenih računov pa g. Zupanec. G. Robič se poda proti temu, da mu v hišnem gospodarstvu pomaga gospodarski odsek, in odbor soglasno pritrdi, kakor tudi temu, da namestu gosp. Raiča overovatelj sejmih zapisnikov bode prof. Bartel, ki se privzame še v književni odsek. Vsi ti odseki so že bili priobčeni.

V naslednji točki o knjigah letošnjih se določi, da se „Letopis“, kateremu urednik bode dr. Požar in ga v delo vsprejme „Narodna Tiskarna“, zda v 1800 izvodih, druge tri knjige pa: Slovenci in leto 1848“, spisal prof. Apih, vreduje prof. Raič, tiskajo Blaznikovi nasledniki, — „Erjavčevih pripovednih spisov I. del“, vreduje prof. Levec, preskrbi „Katoliška Tiskarna“ — „Prihajač“ povest z nagrado iz ustanove Tomšič-Jurčičeve, izdela Miličeva tiskarna — po 2000 izvodov.

Kedar dosedanji blagajnik izroči društvene reči, poprosijo se vsled sklepa občnega zbora izvoljeni gospodje, da pregledajo društvene račune itd.

Prošnja nove Krške posojilnice za primerno denarno ulogo se odkloni.

Odbor je naprosil svojega Mariborskega poverjenika, da potegne tamošnjo hranilniško ulogo iz Tomšičeve ustanove in jo pošlje blagajništvu semkaj.

Prošnji g. društvenika, naj bi mu „Matica“ poslala vse rokopise iz svoje knjižnice, da jih pregleda in primerno uporablja pri zbirki narodnega blaga, odbor ne more ustreči, dokler se dotični natančno ne zaznamjajo in ne zavarujejo.

Tajnik poroča o poverjeniških, knjižničnih in društveniških razmerah. Knjižnica je narastla od zadnje odborove seja za 24 knjig, zvezkov in časopisov: 6 vsled daril, 18 po zamenji; 12 ruskih, 7 slovenskih, 3 češke, 2 latinski.

Za letošnje leto plačal je doslej 501 letnik, od zadnje seja (14. marca) pristopilo je društvu na novo 42 članov, in sicer 1 ustanovnik in 41 letnikov, namreč:

Kot ustanovnik: Ferfila Franc, knjigovodja v goriški plinarni. — Kot letniki: 1. Askere Anton, kapelan v Šmarji pri Jelšah. 2. Brce Anton, župnik v Št. Lamprehtu. 3. Brešar Josip, bogoslovec v Ljubljani. 4. Centrih Franc, upnik pri sv. Petru na Koroštem. 5. Ecker Josip,

stolni vikarij v Ljubljani. 6. Fik Franc, bogoslovec v Ljubljani. 7. Hladnik Ivan, kapelan v Polhovem Gradcu. 8. Hribar o. Angelik, frančiškan v Ljubljani. 9. Hribar Franc, bogoslovec v Ljubljani. 10. Hudovernik Anton, posestnik i. t. d. na Bledu. 11. pl. Kappus Adolf, c. kr. poštar, krčmar in posestnik v Kamni Gorici. 12. Kosi Anton, c. kr. gimn. profesor v Celji. 13. Košir Fr., bogoslovec v Ljubljani. 14. Kumer Fr., župnik v Mošnjah. 15. Letnar Lovro, nadučitelj v Moravčah. 16. Likožar Anton, učitelj v Goričah. 17. Majaron Danilo, odv. koncipijent v Ljubljani. 18. Modic Josip, c. kr. računski oficijal v Ljubljani. 19. Müller Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 20. Murnig Franc, c. kr. stotnik v pok. itd. na Bledu. 21. Nemanič Davorin, bogoslovec v Ljubljani. 22. Ogriz Ivan, administrator v Medgorjih. 23. Pavlin Frana, bogoslovec v Ljubljani. 24. Pokoren Franc, bogoslovec v Ljubljani. 25. Pokoren Jakob, kaplan v Črnomlju. 26. Pristov Josip, bogoslovec v Ljubljani. 27. Rohrmann Josip, not. koncipijent v Novem mestu. 28. Rome Jos. župnik n. r. v Podzemlju. 29. Ropret Anton, posestnik itd., v Gradci. 30. Schrey Richard, c. kr. poštar in posestnik v Žagorinah. 31. vitez Schwarz Friderik, c. kr. okr. glavar v Postojni. 32. Serajnik Lovro, prošt v Tinjah. 33. Sirknik Ivan, kanonik v Velikovi. 34. Sitar M., kaplan na Vrhniki. 35. Smodej Josip, not. koncipijent v Zatičini. 36. Škufca Lud., župnik v Blagovici. 37. Šmid Anton, bogoslovec v Ljubljani. 38. Tikvič Janko, kaplan v Wundschuh-u pri Wildonu. 39. Veršec Maks, tajnik posojilnice v Celji. 40. Zakrajšek Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 41. Zavodnik Feliks, mestni vikar v Novem mestu.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu v Črnomlju za zgradbo čveterorazrednice 300 gld.

— (Osobne vesti.) Deželni predsednik g. baron Winkler odpeljal se je včeraj na Dunaj.

— Mestni zastop Metliški imenoval je državnega poslanca, prof. Fr. Šukljeja častnim meščanom.

— Umrli je preteklo nedeljo Bartol baron Zmajjič, nekdanji veliki župan na Reki in odlična politična oseba. — Poročil se je g. Ivan Dvornik, posestnik v Krški vasi, z gospodično Emilijo Irigoličevico iz Zagreba.

— (Sedemdesetletnico) praznuje danes slavni pesnik Ivan vitez Trnski.

— (Slovenska tolmača v Gradci) za deželno sodišče in mestno deleg. sodišče sta gospoda Anton Alič, umirovljeni zemljiščni knjigovodja in Fran Poček, jurist.

— (Priznanja vredno.) Kakor pri vsaki priliki, skazal se je zopet gospod Oroslov Dolenc, mestni okrajni predstojnik, kot prijatelj ubogih, ker je za pogorelce v Vinici nabral doslej že 125 gld.

— („Učiteljski Tovariš.“) List za šolo in dom“ ima v 9. številki nastopno vsebino: Otroška individualnost Fr. Gabršek. — Knjiga slovenska. — Slike iz narodne vzgoje. Sestavljen Ivo Trošt. — Črtice iz botanične zgodovine. Fr. Kocbeck. — Opis šolske občine Blagovica. Sestavljen Fran Marolt. — Učila. (Spisal J. Lapajne.) — Dopisi.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 44. snopič, nadaljujoč „Pogovore“.

— (Prvi maj) bil je letos brez običajne vojaške budnice. Navzlic temu pa so bila danes zjutraj kakor druga leta vsa šetališča jako obljudena. Kdor je utegnil, hitel je na prosto uživati majski vzduh in veselit se zeleneči in razcvetajoči se naravi. Na Rožniku, na novem strelišču, v „Švicariji“, in drugih enakih zabaviščih bilo je danes mnogo gostov. Dijaki srednjih šol, ki imajo danes prosto, so pa večinoma izleteli na Gorenjsko. Nekateri na Bled, drugi k sv. Joštu, tretji v Medvode, Škofjoloko itd. Vreme ni baš neugodno. Solnca popoldne sicer ni, zato pa tudi vročine ni in upati je, da bode previselo, dokler se izletniki povrnejo domov.

— (Opera „Nikola Šubić Zrinski“) predstavljala se je preteklo soboto 50 krat. Občinstvo je tem povodom odlikovalo slavnega skladatelja z lepim vencem in z burnimi klici: „Živio Zajec!“

— (Občina dedič.) Nedavno v Lovrani umrli F. M. L. Schmelzer volil je občini Lovranski 45.000 gld. Obresti tega denarja naj se uporabljajo za posebnega ubožnega zdravnika in za podporo bolnih in onemoglih občanov.

— (O Prelovšekovi tatinski družbi) prišlo so pri drugi hišni preiskavi jako zanimive stvari na dan. Našli so žensk in mošk solnčnik in volovsko žilo, kateri predmeti so bili ukradeni g. Fr. Slovši na Žitnem trgu, ko mu je izginila listnica s 1000 gld. Prelovškove ljubice sin bil je 4 leta pri Slovši v službi, ko se je učil mesarske obrti. Brezdomno je skoro, da se je po njegovih napotkih izvršila tatvina. Tudi tatvina pri Briskiji (Jurkoviči) v Florijanskih ulicah, kjer je bilo ukradenega nad 40 gld. bakrenega denarja, dve uri z verižicami in revolver, kjer so pa tatje na mizi menda prezrli listnici z več sto goldinarji in precejšnjo vsoto srebrnega in zlatega denarja, se bode menda zarezala tej tatinski družbi na rovaš. Preiskava bode izvestno v tej zadevi kaj gotovega spravila na dan.

— (V Šturji pri Sežani) ulomili so v noči od 26. do 27. aprila nepoznani tatovi v cerkev in odnesli monštranco, dve krstni žlici in dve srebrni pušici, vse skupaj v vrednosti nad 40 gld.

— (Meter dolgega modrasa) ujél je dne 27. aprila gospod Primož Pakiz v Zamostici pri Sodraščici.

— (V Trnovskem gozdu), kjer so nedavno ustrelili medveda, zasledili so pred nekoliko dnevi drugega medveda.

— (Litijsko pevsko društvo) priredi dne 6. maja t. l. v gostilni g. Oblaka pevski večer, h kateremu se uljudno vabijo vsi p. n. častiti udje. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Svetovna razstava v Parizu 1889) Kakor smo že javili dne 17. aprila t. l., osnovala se je Parizu avstro-ogrska trgovska zbornica, katera je to naznanila trgovskim in obrtniškim zbornicam s posebnim dopisom. Iz tega dopisa posnamemo najvažnejše stvari. Kako utrditi in razširiti mejnarodne trgovske odnose naše domovine, bila je vselej prva skrb naše visoke vlade, katera je v to vsikdar oblastvom dajala navodila v tem zmislu. Položaj naše uvozne in izvozne trgovine postal je od l. 1879., ko je carinska in tarifna politika malone vseh narodov protekcionistična, toli težaven, da se je pokazala nujna potreba, preustrojiti našo trgovino z inozemstvom, in da je najboljšo sredstvo v to, ako se trgovci prizadevajo poganjati se za svoje skupne koristi. Visoka c. in kr. vlada trudi se torej osnovati avstro-ogrske trgovske zbornice v najvažnejših trgovskih središčih inozemstva. Mnogo v Parizu stanujočih avstro-ogrskih trgovcev in obrtnikov izjavilo je že, da pristopijo v zbornico, ter so z razdvojnimi doneski zagotovili zbornici obstoj za nekaj let. Pravila so potrjena in [volitve v odbor izvršene, tako da je zbornica že pričela poslovati. V Francosko se uvaža blaga v vrednosti 4.200 milijonov frankov; iz naše domovine prihaja na Francosko blaga za kakih 103 milijonov, in od 3.300 milijonov frankov blaga, katero se izvažajo, gre v Avstro-Ogrsko samo v vrednosti kakih 17 milijonov frankov. Vsekakor smemo trditi, da te številke nikakor niso tolike, kolikerkšno je proizvajanje naše domovine, in da je radi tega mogoče pridobiti našim proizvodom več prostora na francoskem trgu. Mi se bomo tedaj posebno trudili, da avstro-ogrskim proizvodom prokrčimo pot v nova tržišča. Nadalje bomo delovali, da razširimo mejnarodna občila, da zboljšamo tarife, poštni promet, skladišča posojevalne odnose, da proučimo in ako mogoče uplivamo na brambo znamenek in uzorkov, na pravosodje in francosko zakono davstvo ob obdačevanju in mi bomo mogli sosvetovati naši visoki vladi, kadar bode ukrepala s Francosko trgovske, plovstvene in poštne dogovore. Trgovskim zbornicam in vsem trgovcem naše domovine hočemo biti v tem na roke ter izrekamo nadejo, da se bodo mejsebojni odnosi vedno bolj razširjali ter da bodo oživili trgovstvo Avstro-Ogrske s Francosko.

— (Razpisano) je mesto pristava pri okrožnem sodišču v Celji, eventualno pri kakem drugem sodišču. Prošnje do 14. maja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 30. aprila. V pismu odgovarja Boulanger na članek v „Nord-u“ rekoč: Ne morem dovolj krepko protestovati proti mislim, ki se mi pripisujejo. „Nord“ prav nič ne pozna mojega lojalnega mišljenja. Pred Francijo in Evropo izjavljam, da vsakdo demokratično Francijo opravlja, kdor jej pripisuje ofenzivne misli. Kar se mene tiče, bil sem in ostanem njihov nasprotnik.

Dunaj 1. maja. Velezanimiva seja. Gauč govoril slabotno brez najmanjšega uspeha. Mej govorom ministrovim ledena tišina, po govoru velik nemir v zbornici, sodi se, da je **kabinetska kriza**. Klun mej živahnim odobravanjem, v poldrugo uro trajajočem govoru slikal krivičnost naučne uprave nasproti Slovencem, sklenivši pozivom, boljšega poroka postaviti na vladno klop, nego je Gauč.

Dunaj 1. maja. Žrebanje srečk iz 1860. l. Št. 12895/10 zadela glavni dobiček.

Berolin 1. maja. (Izvestje.) Poslednja noč bila manj dobra, nego prejšnja. Groznica malo močnejša, sicer pa nobene bistvene izpremembe.

prinaša v V. zvezku naslednjo vsebino: 1. Gorázd „Stara pravda“. Venec. balad. IV. — 2. Fr. Geštrin: List iz dnevnika. Pesem. — 3. Josip Starč: Vanda. Povest. (Dalje). — 4. L.—j: Moj grob. Pesem. — 5. Ivan Vrhovec: Iz domače zgodovine. III. Vojaška nastanitev. A. Planinec: Drvar. Slika iz mestnega življenja. — 7. A. Fekonja: Vila slovenska. (Konec). — 8. J. Navratil: Belokranjsko kolo. — 9. Književna poročila: [V. Oblak: VI. Istorija literature ruskoj, napisav Omeljan Ogonovskij. Čast. I. Ljub. 1887. (E. Ogonovski, Zgodovina maloruske književnosti), mal. 8°, XVI. = 426. 10. Fr. Levec: Priloge k Preširnovemu životopisu. II. III. in IV. — 11. Fr. Levec: Dr. Valentin Zarnik. — 12. Listek: Bibliografija slovenska. — Nove muzikalije. — Hrvaška književnost. — Črtica o slovenskem liturgijskem jeziku. — Dodatek. — Zopet nekaj o Gallusu. — Občni zbor „Matice Slovenske“. — Slovensko pisateljsko podporno društvo. Anton Mlakar. — Še nekaj o baronu Čehovinu. — Knjižen drobec iz protestantske dobe. — „LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 28. aprila.

Na Dunaji: 26, 40, 10, 28, 65.
V Gradci: 40, 60, 8, 22, 43.

Umrli so v Ljubljani:

30. aprila: Anton Borštnik, kajzarjev sin, 8 dni, Illova št. 2, za božjastjo.
1. maja: Marija Strekel, delavca hči, 7 dni, Opekar-ska c. št. 31, za božjastjo.
V deželnej bolnici:
29. aprila: Marija Maček, delavka, 47 let, za srčno napako.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. aprila	7. zjutraj	740.8 mm.	11.6° C	brevz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	738.5 mm.	17.6° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	737.8 mm.	12.2° C	sl. jvz.	obl.	
30. aprila	7. zjutraj	737.8 mm.	11.4° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	735.6 mm.	20.2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	735.4 mm.	13.4° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 13.8° in 15.0°, za 3.8° in 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	79.20	—	gld. 79.15
Srebrna renta	—	80.60	—	80.55
Zlata renta	—	110.20	—	110.25
5% marcna renta	—	93.95	—	93.85
Akcije narodne banke	—	871.00	—	872.00
Kreditne akcije	—	279.80	—	278.80
London	—	126.75	—	126.80
Srebro	—	—	—	—
Napol.	—	10.02 1/2	—	10.02 1/2
C. kr. cekini	—	5.94	—	5.95
Nemške marke	—	62.17 1/2	—	62.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166	—	20
Ogrska zlata renta 4%	—	93	—	—
Ogrska papirna renta 5%	—	86	—	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	—	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	—	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	—	50
Kreditne srečke	—	182	—	50
R. d. d. f. o. v. srečke	—	20	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	—	120	—	105
Tramway-društ. velj.	170 gld. a v.	219	—	50

Plznsko uležano pivo.

Usojamo se s tem naznanjati, da se začne točenje našega

uležanega piva

dne 1. maja t. l.

V Plznu, v aprilu 1888.

Meščanska pivovarna v Plznu,

ustanovljena 1842.

Glavna zaloga: F. SCHEDIWY, Gradec,
Annenstrasse 19.

Št. 3150.

Razglas.

Obligacij kranjske zemljišne odveze, ki so bile
dné 30. aprila 1888. l. izsrečkane v poplačilo s
prelijami:

S kuponi po 50 gld. št. 55, 113, 185, 186,
220, 256, 301, 338, 352, 356, 388, 390, 477,
482.

S kuponi po 100 gld. št. 89, 187, 373, 459
524, 583, 658, 708, 709, 748, 991, 1024, 1168,
1324, 1329, 1393, 1468, 1670, 1673, 1711, 1762,
1763, 1778, 1783, 1812, 1891, 1982, 2014, 2073,
2135, 2170, 2229, 2346, 2398, 2406, 2566, 2678,
2960, 2966, 2998, 3007, 3014, 3093, 3131, 3134.
S kuponi po 500 gld. št. 75, 98, 452, 566,
585.

S kuponi po 1000 gld. št. 134, 212, 266,
327, 741, 998, 1267, 1402, 1407, 1412, 1413,
1433, 1494, 1711, 2221, 2320, 2321, 2929, 2973.

S kuponi po 5000 gld. št. 90, 119, 122, 325,
328, 395, 672.

Litt. A št.	114 v znesku	1.120 gld.
"	119	1.010 "
"	147	— 830 "
"	215	— 50 "
"	327	16.340 "
"	407	— 80 "
"	457	— 410 "
"	535	— 300 "
"	543	— 60 "
"	556	— 70 "
"	557	— 50 "
"	562	1.170 "
"	584	— 200 "
"	648	2.250 "
"	658	1.430 "
"	662	— 100 "
"	671	3.450 "
"	672	1.300 "
"	673	— 240 "
"	703	3.920 "
"	724	— 150 "
"	772	— 260 "
"	791	— 50 "
"	809	5.730 "
"	818	— 50 "
"	825	— 80 "
"	870	— 100 "
"	947	— 130 "
"	948	— 100 "
"	968	— 150 "
"	969	— 160 "
"	973	— 90 "
"	978	11.950 "
"	1000	— 100 "
"	1079	1.100 "
"	1083	20.000 "
"	1087	20.000 "
"	1097	— 100 "
"	1284	— 100 "
"	1306	— 50 "
"	1307	— 200 "
"	1326	— 50 "
"	1371	2.080 "
"	1385	2.640 "
"	1388	— 100 "
"	1416	— 400 "
"	1423	3.990 "
"	1438	— 50 "
"	1535	— 100 "
"	1607	— 100 "
"	1668	— 300 "
"	1670	— 100 "
"	1730	— 50 "
"	1774	— 100 "
"	1850	— 50 "

(313)

in Litt. A obligacija št. 954 za 23.980 gld. v iz-
žrebanem delnem znesku 23.160 gld.

Omenjene obligacije se bodo v izsrečkanih
kapitalih v. av. v. po šestih mesecih od dneva
srečkanja po predpisu postavnih pravil v gotovem
denarji pri kranjski deželni blagajnici v Ljubljani
plačevale, katera bo tudi za neizsrečkani znesek
820 gld. od Litt. a obligacije št. 954 za 23.980
gld. novo obligacijo izdala.

Zadnje tri mesece pred zapadnim obrokom
zamenjuje (skontira) deželna blagajnica v Ljubljani
izsrečkane obligacije, kakor tudi vse kupone kranj-
ske zemljišne odveze proti 4% nem, natančno po
dnevih zračunjenem odbitku na korist zakladu
kranjske zemljišne odveze.

Razen omenjenega se še to naznanja, da se
lastniki sledečih že poprej izsrečkanih obligacij še
neso oglašili za plačilo, in sicer:

Brez premij:

S kuponi à 100 gld. št. 137, 450, 966, 1192,
1217, 1419, 1482, 1729, 1799, 1955, 1956, 1958,
1997, 2085, 2131, 2147, 2271, 2626, 2629, 2778,
2926, 2936, 3095, 3202, 3203, 3204.

S kuponi à 500 gld. št. 167, 247, 655, 771,
796.

S kuponi à 1000 gld. št. 245, 757, 789, 1264,
2576, 2742, 2757, 2939.

Litt. a št. 1356 za 200 gld.

S premijami:

S kuponi à 50 gld. št. 4, 310, 386.

S kuponi à 100 gld. št. 3, 124, 300, 573, 828,

1767, 1784, 2646, 2984, 3076.

S kuponi à 1000 gld. št. 727, 1268, 1357,

1475, 2775.

Litt. a št. 602 za 130 gld.

Litt. a št. 1341 za 1620 gld.

Litt. a št. 1568 za 200 gld.

Litt. a št. 1839 za 50 gld.

Ker po nastopu za izplačanje izsrečkanih obli-
gacij odločenega časa pravica na plačevanje obrestij
odpade, se torej lastniki navedenih obligacij opomi-
njajo, naj se oglašijo za izplačanje kapitalnih zne-
skov, ter se bodo obrestij, ako bi jih privilegirana
c. kr. avstrijska narodna banka na kupone iz dobe
po nastopu za izplačanje kapitala odločenega časa
izplačala, pri izplačanju kapitalnega zneska obligacij
odtegnili.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, dné 30. aprila 1888.

Tujci:

30. aprila:

Pri Slonu: Koloman z
Dunaja. — Adamič iz Liber
ce. — Kopriva iz Grada. —
Denhaime iz Kamenice. —
Werner iz Monakovega.

Pri Malčeti: Magdalena
iz Kočevja. — Low z Dunaja.
— Weil iz Prage. — Urban
iz Jasenovca. — Rukel, Le-
derer, Geguly z Dunaja

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Št. 3132.

(308—3)

Oklic.

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani naznanja,
da se je na prošnjo Franceta Lukman a iz
Ljubljane s tusodnim odlokom z dne 31. marca
1888 št. 2517 na 28. aprila 1888 v kleti biše
št. 13 na Dunajski cesti v Ljubljani določena II.
zvršilna dražba zvršencu Luki Taučer lastnih sodno
na 7975 gld. 20 kr. cenjenih premičnin, in sicer
vina, sodov itd. prestavila

na 3. maja 1888

ob 10. uri dopoldne, pridržaje kraj in s prejšnjim
pristavkom.

V Ljubljani, dne 21. aprila 1888.

Marijino kopališče

poleg Prul

otvori se 1. maja.

Tudi se izdajajo naročilne karte za kopeli v
lesenih in kamnitih banjah.

Za mnogobrojni obisk priporoča se

(305—3)

Josipina Ziakowski.

Razprodaja

mešanega blaga

prej Šlibar,

sedaj

(311—1)

IVAN ZARGI

v Kamniku.

Vrtna restavracija bratov Koslerjev.

Predbežno naznanilo.

Novo opravljeni, največji in senčni vrt s kegljiščem pivovarne in
restavracije bratov Koslerjev v Cekinovem gradu

otvori se pri ugodnem vremenu v nedeljo 6. maja.

Točilo se bode v obče kot najizvrstnejše priznano Kosler-
jevo carsko pivo, dobra bizeljska in dolenjska vina. — Za
okusno pripravljena jedila se bode skrbelo, pecenka, zrezek in
bržola veljala bode porečja le 20 kr. Golaš za zajutrek le
10 kr. Opoludanski abonement, dvakrat pecenka
na teden, velja na dan le 24 kr. — Pokrito kegljišče odda
se še nekaj dni v tednu.

Zahvaljujoč se za mnogobrojni obisk zimske pivovarne, priporo-
čam se najuljudnejše za mnogoštevilni obisk vrtno restavracije, zagotov-
ljajoč, da bode skrbjeno za hitro, dobro in prijazno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

EBERL, restavratèr.

(314—1)